

hortacōis grā saluus ubū sicutibz pponet. Cūq; iptiusū quisq; n̄ uelle nec debē p̄dicare q̄stanci assurisset. Quersus ille ad frēm antoniu p̄cepit ut qd̄ cūq; sibi sp̄c suggesteret q̄gregatis fr̄ibz an nūtiaret. Non enī credebat eū quicquā descripturi noscē sed nec q̄cquā n̄ forte que ad officiū ecclesiasticū spectat putabat legisse. uotantū p̄suī p̄cois q̄fīsus suffragio qd̄ uidelicet literalitē eū loq; uix cū necessitas exegiss; audierat. Reuera enī cū talis ess; ī cluſe ut memoria plibro uiteret. et eloquij mystici grā copiosi afflueret. p̄cioire eū nouiāt fr̄es ī abluentia subpelletili coquine. quā ī exponēdis mystie scripure. Quid mīta. viribz tons quibz potuit renitens tādem ad clamorē oīm simpliciē loqui exorsus ē. Cūq; ille sp̄u scō lingua dirigēte luculēta satis exposicōe ac breui sermonis cōpendio mīta prudēter disseruit. Stupenda fr̄es admiracōe p̄culsi. ī tenus auribz porante uirū unanimitē ī tēdebāt. Dabat quippe stuporis augm̄tū insp̄ata dicitur p̄funditas. & nec mītū edificabat sp̄c quo loquebat. et feruētissima karitas. Om̄s deniq; suauia et solacōe p̄fusi hūilitas mītū ī seruo dei antonio cū dono scientiae ueniat sūt.